

บทที่ ๓
การหาค่าสติฟเนสของชิ้นส่วนย่อย

๑. สติฟเนสของชิ้นส่วนย่อยส่วนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมในแนวระนาบ (The Membrane Stiffness)

ชิ้นส่วนย่อยที่ใช้หาสติฟเนสของโครงสร้างส่วนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมในแนวระนาบคือ ชิ้นส่วนรูปสี่เหลี่ยมด้านไม่เท่าที่เรียกว่า QM5 ซึ่ง Local และ Natural Coordinate System สำหรับชิ้นส่วนย่อยนี้แสดงไว้ในรูปที่ ๓.๑ The Natural Coordinate เป็นระบบ s และ t ขณะที่ The Local Cartesian System เป็นระบบ X และ Y ระบบ s และ t กำหนดว่าแต่ละด้านของรูปสี่เหลี่ยมด้านไม่เท่าเป็นค่าคงที่ s หรือ t รูป ๓.๑ แสดงถึงชิ้นส่วนย่อย QM5 ที่มีแต่ละด้านเป็น s และ t ใน (s,t) Coordinate.

The Local Cartesian System และ The Natural Coordinate System สัมพันธ์กันดังนี้

$$\begin{aligned}x &= \sum_{i=1}^4 h_i x_i \\y &= \sum_{i=1}^4 h_i y_i\end{aligned} \quad (i = \text{Exterior Nodal Point Number}) \quad (๓.๑)$$

ฟังก์ชันแห่งการประมาณ (Interpolation Functions) แสดงได้ดังนี้

$$\begin{aligned}h_1 &= \frac{1}{4} (1 - s) (1 - t) \\h_2 &= \frac{1}{4} (1 + s) (1 - t) \\h_3 &= \frac{1}{4} (1 + s) (1 + t) \\h_4 &= \frac{1}{4} (1 - s) (1 + t)\end{aligned} \quad (๓.๒)$$

x_i และ y_i เป็น Local Cartesian Coordinate ของชิ้นส่วนย่อยที่มีชีวกภายนอก ๔ ชีว

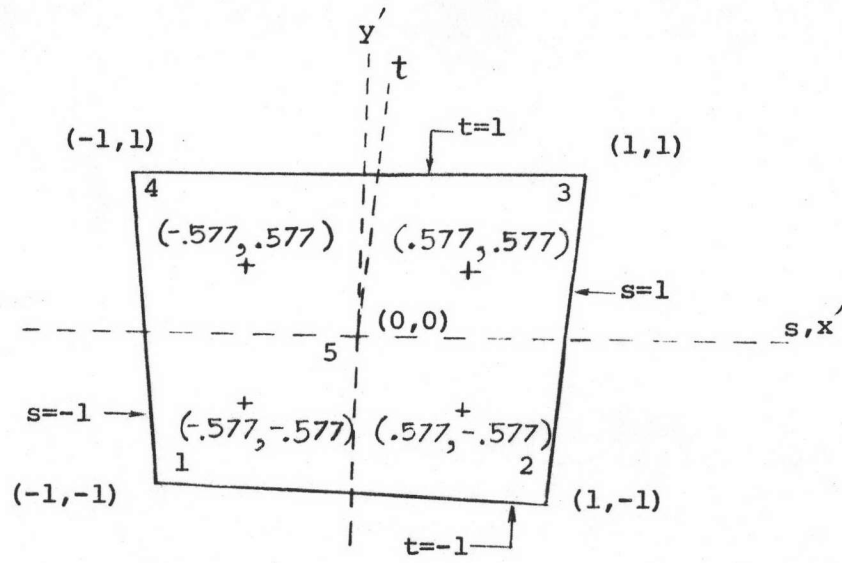
รูป ๓.๒ แสดงถึงดิกิริของควมอิสระที่ขั้วและเวคเตอร์การเคลื่อนที่จากสมการ (๓.๒) ฟังก์ชันแห่งการประมาณรวมกับพจน์สำหรับดิกิริของควมอิสระภายในตรงจุดเริ่มต้นของ The Natural Coordinate System กลายเป็นฟังก์ชันการเคลื่อนที่ซึ่งสามารถแสดงได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 u(s, t) &= \sum_{i=1}^4 h_i u_i + h_5 u_5 \\
 v(s, t) &= \sum_{i=1}^4 h_i v_i + h_5 v_5 \\
 h_5 &= (1 - s^2)(1 - t^2)
 \end{aligned} \tag{๓.๓}$$

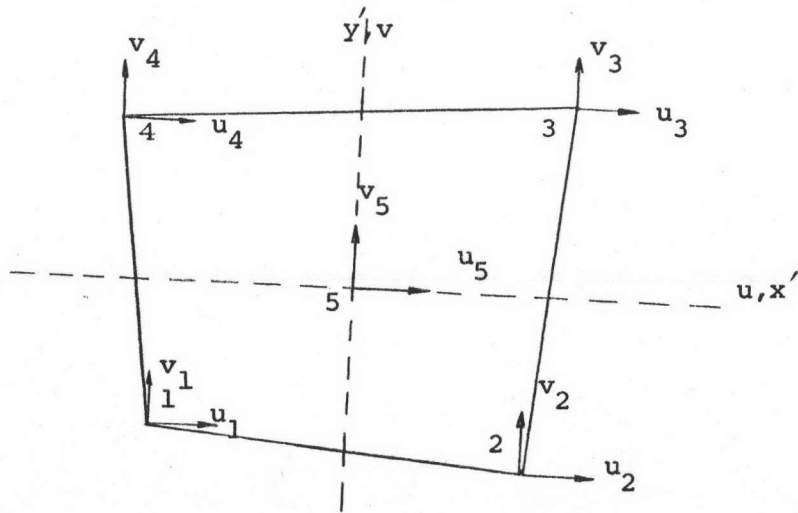
ฟังก์ชันการเคลื่อนที่ตามสมการ (๓.๓) มีคุณสมบัติที่ทำให้ระยะเคลื่อนที่ระหว่างชิ้นส่วนย่อยที่พิจารณากับชิ้นส่วนย่อยที่ต่อเนื่องกันมีความประสานเข้ากันได้เนื่องจากการแปรเปลี่ยนของระยะเคลื่อนที่ตามด้านโดยรอบของชิ้นส่วนย่อยเป็นเชิงเส้น ทั้งนี้เพราะว่าค่า h_5 จะหมดไปที่บริเวณขอบของชิ้นส่วนและจากการพิจารณาค่าพลังงานจากแรงเฉือนเฉพาะขั้วที่กึ่งกลางชิ้นส่วน พบว่าการตอบสนองต่อการดัดงอดีขึ้น ค่าพลังงานเนื่องจากแรงเฉือนของขั้วตรงกลางชิ้นส่วนสามารถหาได้โดยการกำหนดให้ค่าความเครียดเนื่องจากแรงเฉือนเป็นค่าคงที่ตลอดชิ้นส่วนย่อยและความเครียดคงที่เนื่องจากแรงเฉือนสามารถหาค่าได้โดยการคิดค่าความเครียดเนื่องจากแรงเฉือนที่จุดกำเนิดของ The Natural Coordinate ($s = t = 0$)

ด้วยเหตุผลตามที่กล่าวร่วมกับสมการ (๒.๔) ค่า The Strain-Displacement Equations สามารถหาได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \epsilon'_x &= u_{,x} = \sum_{i=1}^4 h_{i,x} u_i + h_{5,x} u_5 \\
 \epsilon'_y &= v_{,y} = \sum_{i=1}^4 h_{i,y} v_i + h_{5,y} v_5
 \end{aligned} \tag{๓.๔}$$

รูปที่ ๓.๑ แสดงรูปร่างลักษณะของชิ้นส่วนย่อย QM5

รูปที่ ๓.๒ แสดงตักิริขของความอิสระสำหรับ QM5

$$\epsilon'_{xy} = u_{,y} + v_{,x} = \sum_{i=1}^4 h_{i,y} u_i \Big|_{x=y=0} + \sum_{i=1}^4 h_{i,x} v_i \Big|_{x=y=0}$$

จากสมการ (2.6)

$$\underline{\epsilon'} = [B'] \underline{u}$$

สำหรับชิ้นส่วนย่อย QM5 \underline{u} มีค่าดังนี้

$$\underline{u}^T = \{u_1 \ v_1 \ u_2 \ v_2 \ u_3 \ v_3 \ u_4 \ v_4 \ u_5 \ v_5\} \quad (๓.๕)$$

ค่าความเครียดทั้ง ๓ ค่ามีความสัมพันธ์กับตัวแปรการเคลื่อนที่ที่ขั้วทั้งสิบตัวโดยแมทริกซ์ $3 \times 10[B']$ เนื่องจากค่าฟังก์ชันแห่งการประมาณอยู่ในรูปของ s และ t เพราะฉะนั้นจะต้องใช้ Chain Rule เพื่อที่จะคำนวณหาค่าอนุพันธ์เทียบกับระบบ x และ y Coordinate ค่าอนุพันธ์ที่ต้องการคือ

$$h_{i,x} = h_{i,s} s'_{,x} + h_{i,t} t'_{,x} \quad (๓.๖)$$

$$h_{i,y} = h_{i,s} s'_{,y} + h_{i,t} t'_{,y}$$

ซึ่ง Chain Rule สามารถเขียนได้ดังนี้

$$\begin{bmatrix} \frac{\partial}{\partial s} \\ \frac{\partial}{\partial t} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x'_{,s} & y'_{,s} \\ x'_{,t} & y'_{,t} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \frac{\partial}{\partial x} \\ \frac{\partial}{\partial y} \end{bmatrix} \quad (๓.๗)$$

Invert ของ Chain Rule

$$\begin{bmatrix} \frac{\partial}{\partial x} \\ \frac{\partial}{\partial y} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} s'_{,x} & t'_{,x} \\ s'_{,y} & t'_{,y} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \frac{\partial}{\partial s} \\ \frac{\partial}{\partial t} \end{bmatrix} \quad (๓.๘)$$

ค่าอนุพันธ์ที่ต้องการในสมการ (๓.๘) คือ

$$s'_{,x} = 1/J y'_{,t}$$

$$t, x = 1/J y, s$$

$$s, y = 1/J x, t \quad (\text{ท.๘})$$

$$t, y = 1/J x, s$$

J หมายถึง The Jacobian Determinant มีค่าตามที่กำหนดคือ

$$J = J(s, t) = x, s y, t - x, t y, s \quad (\text{ท.๑๐})$$

อนุพันธ์ของสมการ (3.1)

$$x, s = \sum_{i=1}^4 h_{i,s} x_i$$

$$x, t = \sum_{i=1}^4 h_{i,t} x_i \quad (\text{ท.๑๑})$$

$$y, s = \sum_{i=1}^4 h_{i,s} y_i$$

$$y, t = \sum_{i=1}^4 h_{i,t} y_i$$

เมทริกซ์ $3 \times 10 [B']$

$$[B'] = \begin{bmatrix} R_1 & 0 & R_2 & 0 & R_3 & 0 & R_4 & 0 & R_5 & 0 \\ 0 & Z_1 & 0 & Z_2 & 0 & Z_3 & 0 & Z_4 & 0 & Z_5 \\ Z_6 & R_6 & Z_7 & R_7 & Z_8 & R_8 & Z_9 & R_9 & Z_{10} & R_{10} \end{bmatrix} \quad (\text{ท.๑๒})$$

$$R_i = h_{i,x}$$

$$Z_i = h_{i,y} \quad (\text{ท.๑๓})$$

$$R_{i+5} = R_i \Big|_{s=t=0}$$

$$Z_{i+5} = Z_i \Big|_{s=t=0} \quad i = 1, 2, 3, 4, 5$$

นิพจน์เหล่านี้สามารถคำนวณได้และแสดงค่าไว้ในตารางที่ ๓.๑

สมการ (๒.๑๐) กำหนดค่า The Membrane Stiffness ของชิ้นส่วนย่อยไว้ดังนี้

$$[K_m] = \int_{vol} [B']^T [D] [B'] dv$$

สำหรับระบบ s และ t สมการ (๒.๑๐) สามารถเขียนได้ดังนี้

$$[K_m] = \int_{-1}^1 \int_{-1}^1 T [B']^T [D] [B'] J ds dt \quad (๓.๑๔)$$

ซึ่ง T เป็นค่าความหนาของชิ้นส่วนย่อย สำหรับชิ้นส่วนย่อยรูปสี่เหลี่ยมด้านไม่เท่าใด ๆ Closed Form Solution ของสมการ (๓.๑๔) ยังไม่สามารถหาได้ต้องใช้วิธี Numerical Integration สูตรการอินทิเกรตที่ใช้กันมีอยู่ 2 สูตรซึ่งแตกต่างกัน (9) ทั้งสองสูตรเป็นสูตรอินทิเกรตของ Gauss (Gaussian Integration) สูตรแรกปรับปรุงจากการอินทิเกรต 3 จุดใน 1 มิติเป็น 9 จุดใน 2 มิติสูตรที่สองเป็นการอินทิเกรต 4 จุดซึ่งปรับปรุงจากสูตรอินทิเกรต 2 จุด ถึงแม้ว่าสูตรที่หนึ่งจะสามารถคำนวณได้ผลอย่างละเอียดกว่ากับนิพจน์อนุพันธ์ที่ลำดับสูงในสมการพลังงานเนื่องจากความเครียด แต่ในงานวิจัยนี้จะใช้สูตรที่สองเพราะคำนวณหาค่าสติฟเนสได้ง่ายและสะดวกกว่า ผลลัพธ์ที่ได้ถูกต้องเพียงพอ (๘.๔) โดยการใช้สูตรที่สองสติฟเนสของชิ้นส่วนย่อยสามารถคำนวณได้จากสมการต่อไปนี้

$$[K_m] = \sum_{j=1}^4 T [B'(s_j, t_j)]^T [D] [B'(s_j, t_j)] J(s_j, t_j) \quad (๓.๑๕)$$

จุด 4 จุดที่ใช้ในวิธีการของ Numerical Integration ในระบบ s และ t มีค่าโดยประมาณดังต่อไปนี้ (รูปที่ ๓.๑)

$$(-.577, -.577), (.577, -.577), (.577, .577), (-.577, .577) \quad (๓.๑๖)$$

และก่อนที่จะรวมสติฟเนสของชิ้นส่วนย่อย $[K_m]$ เข้าไปในสติฟเนสรวมของโครงสร้าง $[K_c]$ ดีกรีของความอิสระ 2 ค่าภายในชิ้นส่วนย่อยจะถูกขจัดออกไปโดยวิธีการของ Static Condensation

๒. สติฟเนสของชิ้นส่วนย่อยส่วนที่เกี่ยวกับพฤติกรรมนอกระนาบ (The Bending Stiffness)

ชิ้นส่วนย่อยที่ใช้ในการหาสติฟเนสของโครงสร้างส่วนที่เกี่ยวกับพฤติกรรมนอกระนาบคือ ชิ้นส่วนย่อยรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ACM Adini และ Clough(๑๐) ได้ใช้ฟังก์ชันการเคลื่อนที่ของชิ้นส่วน-

ตารางที่ ๓.๑ แสดงพจน์ต่างๆสำหรับ $[B']$ ในสมการ(๓.๑๒)

$$\begin{aligned}
 R_1 &= - (x_{24} - x_{34} s - x_{23}t) / 8J \\
 R_2 &= - (-x_{23} + x_{34} s + x_{14}t) / 8J \\
 R_3 &= - (-x_{24} + x_{12} s - x_{14}t) / 8J \\
 R_4 &= - (x_{13} - x_{12} s + x_{23}t) / 8J \\
 R_5 &= 2 ((1 - s^2) tx, s - (1 - t^2) sx, t) / J \\
 R_6 &= - x_{24} / \bar{J} \\
 R_7 &= x_{23} / \bar{J} \\
 R_8 &= x_{24} / \bar{J} \\
 R_9 &= - x_{13} / \bar{J} , \quad R_{10} = 0 \\
 Z_1 &= (y_{24} - y_{34} s - y_{23}t) / 8J \\
 Z_2 &= (-y_{23} + y_{34} s + y_{14}t) / 8J \\
 Z_3 &= (-y_{24} + y_{12} s - y_{14}t) / 8J \\
 Z_4 &= (y_{13} - y_{12} s + y_{23}t) / 8J \\
 Z_5 &= -2((1 - s^2) ty, s - (1 - t^2) sy, t) / J \\
 Z_6 &= y_{24} / \bar{J} \quad Z_7 = -y_{23} / \bar{J} \\
 Z_8 &= -y_{24} / \bar{J} \quad Z_9 = y_{13} / \bar{J} , \quad Z_{10} = 0
 \end{aligned}$$

โดยที่

$$\begin{aligned}
 x_{ij} &= x_i - x_j \\
 y_{ij} &= y_i - y_j \\
 J &= \{(x_{13}y_{24} - x_{24}y_{13}) + s(x_{34}y_{12} - x_{12}y_{34}) + t(x_{23}y_{14} - x_{14}y_{23})\} / 8 \\
 \bar{J} &= J (0,0) = x_{13}y_{14} - x_{24}y_{13}
 \end{aligned}$$

ย่อยเป็นนิพจน์โพลีโนเมียล (Polynomial Expression) ซึ่งประกอบด้วย 12 พจน์เป็นครั้งแรก ระบบ Local Cartesian Coordinate ของชิ้นส่วนย่อยและระบบการจัดหมายเลขประจำข้อ (The Nodal Point Numbering System) ได้แสดงไว้ในรูปที่ ๓.๓ ตีกริชของความอิสระที่ข้อ- แสดงไว้ในรูปที่ ๓.๔ ตามภาพที่ ๓.๔ จะมีตีกริชของความอิสระ ๓ อันที่ข้อแต่ละข้อ ฉะนั้นในชิ้นส่วน แต่ละอันมีตีกริชของความอิสระอยู่ 12 อัน ฟังก์ชันการเคลื่อนที่โพลีโนเมียลที่ประกอบด้วย 12 พจน์ สามารถแสดงได้ดังนี้

$$W(x,y) = \phi_B \alpha \quad (๓.๑๗)$$

$$\phi_B = \{1, x, y, x^2, xy, y^2, x^3, x^2y, xy^2, y^3, x^3y, xy^3\} \quad (๓.๑๘)$$

α^T เป็นแมทริกซ์ที่ประกอบด้วยค่าสัมประสิทธิ์ของโพลีโนเมียลซึ่งแสดงได้ดังนี้

$$\alpha = \{\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_{12}\} \quad (๓.๑๙)$$

ตัวแปรการเคลื่อนที่ 12 ตัวที่ข้อทั้ง 4 ของชิ้นส่วนย่อยคือ

$$w^T = \{w_1, \theta_{x1}, \theta_{y1}, w_2, \theta_{x2}, \theta_{y2}, w_3, \theta_{x3}, \theta_{y3}, w_4, \theta_{x4}, \theta_{y4}\} \quad (๓.๒๐)$$

ค่า w_i สามารถคำนวณหาได้จากสมการ (๓.๑๗) ที่ข้อต่างๆ ส่วน θ_{xi} และ θ_{yi} สามารถหาได้โดย

$$\theta_{xi} = \left. \frac{w, y}{x} \right|_{\substack{x=x_i \\ y=y_i}} \quad (๓.๒๑)$$

$$\theta_{yi} = \left. -\frac{w, x}{y} \right|_{\substack{x=x_i \\ y=y_i}} \quad (๓.๒๑)$$

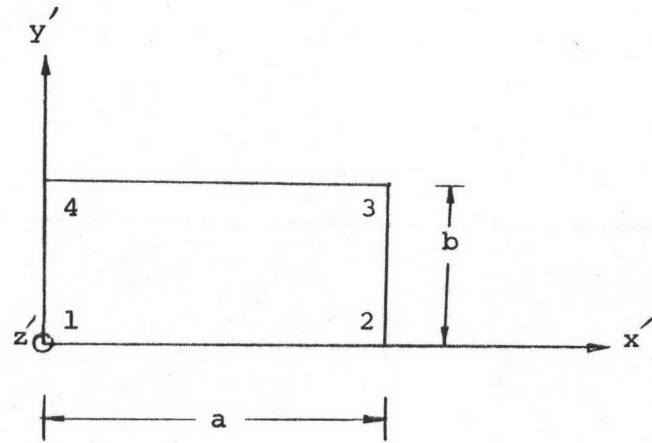
$$\text{โดย } w = [A] \alpha \quad (๓.๒๒)$$

โดยการแปรผันกลับสมการ (๓.๒๒) ค่าสัมประสิทธิ์ของโพลีโนเมียลในสมการ (๓.๒๒) สามารถหาได้

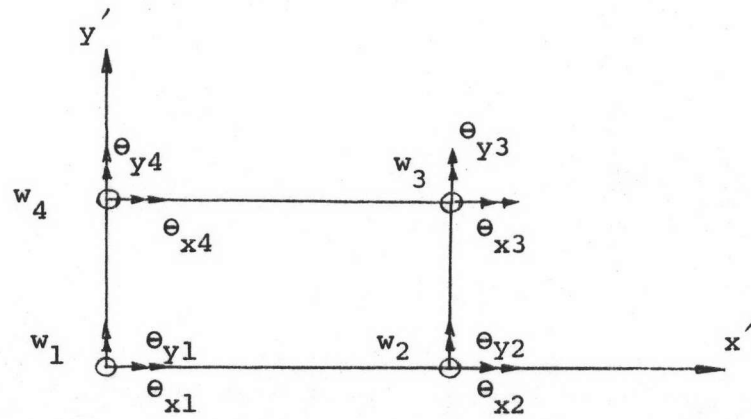
$$\alpha = [A]^{-1} w \quad (๓.๒๓)$$

ดังนั้นสมการ (๓.๑๗) สามารถแสดงให้อยู่ในพจน์ของการเคลื่อนที่ที่ข้อได้ในลักษณะดังต่อไปนี้

$$w(x,y) = \phi_B [A]^{-1} w \quad (๓.๒๔)$$

รูปที่ ๓.๓ แสดงรูปร่างลักษณะของชิ้นส่วนย่อย ACM

รูปที่ ๓.๔ แสดงตักิริของความอิสระที่ขั้วต่าง ๆ ของ ACM

แมทริกซ์ $[A]$ และ $[A]^{-1}$ แสดงไว้ในตารางที่ ๓.๒ และค่าความเครียดในชั้นส่วนย่อยหาได้โดยใช้สมการ (๒.๓) ซึ่งแสดงได้ดังนี้

$$\begin{aligned}\epsilon'_x &= z w_{,xx} \\ \epsilon'_y &= z w_{,yy} \\ \epsilon'_{xy} &= 2z w_{,xy}\end{aligned}\quad (๓.๒๕)$$

โดยการใช้สมการ (๓.๒๕) ร่วมกับสมการ (๓.๒๔) ค่าความเครียดสามารถแสดงได้ในรูป

$$\begin{aligned}\epsilon'_x &= z \phi_{B,xx} [A]^{-1} \tilde{w} \\ \epsilon'_y &= z \phi_{B,yy} [A]^{-1} \tilde{w} \\ \epsilon'_{xy} &= 2z \phi_{B,xy} [A]^{-1} \tilde{w}\end{aligned}\quad (๓.๒๖)$$

และจากสมการ (๒.๗)

$$\tilde{\epsilon}' = [B'] \tilde{w}$$

$$\text{ซึ่ง } [B'] = z \begin{bmatrix} \phi_{B,xx} \\ \phi_{B,yy} \\ 2\phi_{B,xy} \end{bmatrix} [A]^{-1}\quad (๓.๒๗)$$

จากสมการ (๒.๑๑) สติฟเนสของชั้นส่วนย่อยส่วนที่เกี่ยวกับพฤติกรรมนอกระนาบ (The Bending Stiffness) เป็นดังนี้

$$[K_B] = \int_{\text{vol}} [B']^T [D] [B'] dv$$

แทนค่าสมการ (๓.๒๗) ลงในสมการข้างบนจะได้ค่าสติฟเนสเป็น

$$[K_B] = [A]^{-1T} [\bar{B}'] [A]^{-1}\quad (๓.๒๘)$$

$$\text{โดยที่ } [\bar{B}'] = \int_0^b \int_0^a \{ \phi_{B,xx} \quad \phi_{B,yy} \quad 2\phi_{B,xy} \} [D] \begin{bmatrix} \phi_{B,xx} \\ \phi_{B,yy} \\ 2\phi_{B,xy} \end{bmatrix} dx dy\quad (๓.๒๙)$$

ตารางที่ ๓.๒ ก แสดงค่าเมทริกซ์ [A]

1											
		1									
	-1										
1	a		a^2			a^3					
		1		a			a^2			a^3	
	-1		-2a			$-3a^2$					
1	a	b	a^2	ab	b^2	a^3	a^2b	ab^2	b^3	a^3b	ab^3
		1		a	2b		a^2	2ab	$3b^2$	a^3	$3ab^2$
	-1		-2a	-b		$-3a^2$	-2ab	$-b^2$		$-3a^2b$	$-b^3$
1		b			b^2				b^3		
		1			2b				$3b^2$		
	-1			-b				$-b^2$			$-b^3$

ตารางที่ ๓.๒๒ แสดงค่าแมทริกซ์ $[A]^{-1}$

1										
		-1								
	1									
$-\frac{3}{a^2}$		$\frac{2}{a}$	$\frac{3}{a^2}$		$\frac{1}{a}$					
$-\frac{1}{ab}$	$-\frac{1}{a}$	$\frac{1}{b}$	$\frac{1}{ab}$	$\frac{1}{a}$		$-\frac{1}{ab}$		$\frac{1}{ab}$		$\frac{1}{b}$
$-\frac{3}{b^2}$	$-\frac{2}{b}$							$\frac{3}{b^2}$	$-\frac{1}{b}$	
$\frac{2}{a^3}$		$-\frac{1}{a^2}$	$-\frac{2}{a^3}$		$-\frac{1}{a^2}$					
$\frac{3}{a^2b}$		$-\frac{2}{ab}$	$-\frac{3}{a^2b}$		$-\frac{1}{ab}$	$\frac{3}{a^2b}$		$\frac{1}{ab}$	$\frac{3}{a^2b}$	$\frac{2}{ab}$
$\frac{3}{ab^2}$	$\frac{2}{ab}$		$-\frac{3}{ab^2}$	$-\frac{2}{ab}$		$\frac{3}{ab^2}$	$-\frac{1}{ab}$		$-\frac{3}{ab^2}$	$\frac{1}{ab}$
$\frac{2}{b^3}$	$\frac{1}{b^2}$								$-\frac{2}{b^3}$	$\frac{1}{b^2}$
$-\frac{2}{a^3b}$		$\frac{1}{a^2b}$	$\frac{2}{a^3b}$		$\frac{1}{a^2b}$	$-\frac{2}{a^3b}$		$-\frac{1}{a^2b}$	$\frac{2}{a^3b}$	$-\frac{1}{a^2b}$
$\frac{2}{ab^3}$	$\frac{1}{ab^2}$		$\frac{2}{ab^3}$	$\frac{1}{ab^2}$		$-\frac{2}{ab^3}$	$\frac{1}{ab^2}$		$\frac{2}{ab^3}$	$-\frac{1}{ab^2}$

แมทริกซ์ $[\bar{D}]$ ในสมการ (๓.๒๙) ได้จากการอินทิเกรตสมการ (๒.๑๑) ตลอดความหนาของชั้น-
ส่วนย่อยและรวมผลลัพธ์ที่ได้เข้ากับสมการความสัมพันธ์ของความเค้นความเครียดซึ่งแสดงในสมการ
(๒.๕) ฉะนั้นแมทริกซ์ $[\bar{D}]$ แสดงได้ดังนี้

$$[\bar{D}] = \frac{ET^3}{12(1-\nu^2)} \begin{vmatrix} 1 & \nu & 0 \\ \nu & 1 & 0 \\ 0 & 0 & \frac{1-\nu}{2} \end{vmatrix} \quad (๓.๓๐)$$

ผลคูณภายในเครื่องหมายอินทิเกรตของสมการ (๓.๒๙) สามารถหาค่าได้และปริมาณต่าง ๆ สามารถ
อินทิเกรตได้ง่ายและเป็นอิสระต่อกัน ดังนั้นแมทริกซ์ $[\bar{B}']$ สามารถหาค่าได้.